

fulde skynde sig med at foretage nogen Forandring i den. Af de Exempler, som det ærede Medlem for Københavns 5te Kreds (Boos) oplyste fra Høiesteretsdomme, viste dog ialtsald et Par, at i de Tilfælde, hvor der havde fundet en Mishandling Sted, var det ganske vist ved særegne Omstændigheder fra Kvindens Side, at Manden var bleven opildnet til at begaa en overilet Handling; i det ene Tilfælde var det, tror jeg, Drukkenhed, i det andet Tilfælde et ulideligt Svineri, som Høiesteretsdommen havde ansøgt, at der fandt Sted i Gjenmet. Altsaa, Kvinden er ikke altid sagesløs, naar hun bliver Gjenstand for en ganske vist affhyelig Forbrydelse. Jeg tror ikke, at disse Sager lade sig ordne uden ad moralsk Veie, ialtsald ikke i nogen væsentlig Grad. Der har været Tale om, hvorvidt Forbøn fra den forurettede Ægtefællens Side skulde komme i Betragtning. Jeg tror, at man vilde begaa en stor Feil ved at fratagende Forbønnen dens Betydning, thi ogsaa i et af de Tilfælde, hvor man har været meget opragt over Mandens Udsærd, saaledes den Dom, der staar idag i Aviserne, ser man, at Ægtefællerne have levet sammen i lang Tid under gode Forhold, ere dernæst blevne separerede, men flyttede sammen igjen, og at vedkommende Ægtefælle, den Forurettede, er gaaet i Forbøn. Overhovedet er Ægtefællene et saa intimt Forhold, at man ikke gjerne skal blande sig deri. At Kvinderne ere tilbøjelige til at gaa i Forbøn for deres Mænd, tror jeg ikke alene er begrundet i de Omstændigheder, som Ministeren ansøgte, nemlig Hensynet til de ydre Vilkaar, men jeg tror, at det beror paa en eiendommelig Natur, der findes hos Kvinden. Ærede Medlemmer vilde erindre, at da Seppe paa Hjerget laa paa Møddingen og sov, og Nille troede, han var død, hylede og græd hun og fortvød, at hun havde mishandlet ham med Krabassen; men albrig saa snart var Seppe vaagnet op og bleven levende igjen, som hun troede, før hun, inden saa Minister være gaaede, atter kom frem med Krabassen. Det er den eiendommelige bevægelige Natur hos Kvinden, som gjør, at hun let tilgiwer, og jeg tror ikke, at man skal udtale, at en saadan Tilgivelse, naar Kvinden udtrykkelig udtaler Onske om, at Straffen skal estergives, ikke skulde have sin Betydning. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det høie Thing ikke at henvise Andragendet til den høitærede Justitsminister.

Tauber: Jeg troer ligeledes, at det er et Forhold, som man skal være meget varsom med at blande sig for meget ind i, thi naar Lovgivningsmagten blander sig for meget ind i dette Forhold, gjør den let mere Skade end Gavn. Det ærede Medlem, som nu satte sig, har ansøgt flere Momenter i saa Henseende, og jeg kan i Meget henholde mig til, hvad han har sagt. Med Hensyn

til Forbønnen maa det vel erindres, at hvis man forhindrede, at Forbønnen fik Lov til at øve sin Virkning og komme i Betragtning, vilde det føre dertil, at man fremmede Ægtefællens Ophør og fordærvede Forholdet mellem Ægtefællene, og Lovgivningsmagten bør ialtsald vogte sig saa meget som muligt for at gjøre Noget, som kan bevirke, at Forholdet i et mindre godt Ægtefællens bliver endnu værre. Det vilde imidlertid blive den uundgaaelige Følge af, at man ikke tillagde Forbønnen nogen Virkning. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer), som interesserer sig saa levende ikke alene for alle Kvinde-spørgsmaal, men særlig for, hvad der fremkommer fra Kvindesamfundet, fremhævede, hvor oprørende de Ting vare, som man læste om i Aviserne i den Retning. Ja, det kan jo hændes, at der kommer mange Ting i Aviserne, som ikke stemme saa fuldt med Virkeligheden, og det Samme kan maaste ogsaa hændes i de Kredse, som danne Kvindesamfundet. Det kunde ogsaa hændes, at der kom mange Historier frem, som bragte Fantasien i et levende Oprør, men som heller ikke saa fuldstændig stemmede med Virkeligheden. Man vil ved at stærke Lovgivningen, ved overhovedet at blande Lovgivningen for stærkt ind i disse Forhold give en Spore til, at Uvedkommende blande sig for meget ind i Sagen, at Sladder, Angiveri og Misundelse baade fra Naboer og ugifte Kvinder osv. blande sig stærkt ind i disse Forhold. Paa den Maade vilde man virke til, at den Slags uheldige Ægtefællene snarere bleve endnu mindre gode; thi jo mere Uvedkommende blande sig deri, jo mere man udefra søger at ægge Gustruen, som der jo navnlig her er Tale om, til at gjøre Angivelser imod sin Mand, og saae Andre til at gjøre Angivelser om ham, desto mere vil man bevirke, at Ægtefællene ikke bliver, som det bør være. Jeg troer, at der her foreligger en Bestræbelse, som kun kan være fremkommen fra dem, der desværre ikke ere komne i en Stilling, hvor de nogensinde kunde vente at faae Nytte af denne Lov.

S. Sørensen: Ja, det er jo meget let at underlægge Andragerne forskellige Motiver, men hvilken Berettigelse det ærede Medlem kan have dertil, det veed jeg ikke. (Taubert: Det er min levende Interesse for Sagen!) Ja, det kan der dog være Tvivl om. Jeg vil sige overfor den ærede Ordfører, at naar han antager, at dette ligger udenfor Andragendets Opgave (En Stemme: Program). . . nu vel, Program, saa gjør det jo hverken fra eller til, da det ikke er deres Program eller Opgave, vi her have med at gjøre. Det Spørgsmaal, der kommer til os, er derimod det, om der er Noget i det, som der andrages om, der er værdt at tage Hensyn til. Om det derimod stemmer eller ikke stemmer med Andragendets Program, vedrører ikke i og for sig os det